

VEDTAGNE TEKSTER

P8_TA(2017)0309

Eritrea, navnlig sagerne vedrørende Abune Antonios og Dawit Isaac

Europa-Parlamentets beslutning af 6. juli 2017 om Eritrea, navnlig sagerne vedrørende Abune Antonios og Dawit Isaac (2017/2755(RSP))

Europa-Parlamentet,

- der henviser til sine tidligere beslutninger om Eritrea, navnlig beslutningen om Eritrea af 15. september 2011: Dawit Isaaks situation¹, og af 10. marts 2016 om situationen i Eritrea²,
- der henviser til rapporten af 23. juni 2017 fra FN's særlige rapportør om menneskerettighedssituationen i Eritrea,
- der henviser til udtalelsen af 14. juni 2017 fra FN's særlige rapportør om menneskerettighedssituationen i Eritrea på Menneskerettighedsrådets 35. samling,
- der henviser til rapporten fra FN's Undersøgelseskommission om Menneskerettigheder i Eritrea, som blev offentliggjort den 8. juni 2016,
- der henviser til FN's Sikkerhedsråds resolution 751 (1992), 1882 (2009), 1907 (2009), 2023 (2011), 2244 (2015) og 2317 (2016), som udvidede anvendelsesområdet for våbenembargoen over for Eritrea indtil den 15. november 2017,
- der henviser til den fælles meddelelse fra Kommissionen og Unionens højtstående repræsentant for udenrigsanliggender og sikkerhedspolitik til Europa-Parlamentet og Rådet af 4. maj 2017 om en fornyet fremdrift til partnerskabet mellem Afrika og EU,
- der henviser til partnerskabsaftalen AVS-EU (Cotonouaftalen), som revideret i 2005 og 2010, som Eritrea har underskrevet,
- der henviser til Rådets afgørelse 2010/127/FUSP af 1. marts 2010 om restriktive foranstaltninger over for Eritrea³, ændret ved Rådets afgørelse 2010/414/FUSP af 26. juli 2010⁴ og yderligere ændret ved Rådets afgørelse 2012/632/FUSP af 15. oktober

¹ EUT C 51 E af 22.2.2013, s. 146.

² Vedtagne tekster, P8_TA(2016)0090.

³ EUT L 51 af 2.3.2010, s. 19.

⁴ EUT L 195 af 27.7.2010, s. 74.

2012¹,

- der henviser til sag 428/12 (2012) indgivet til Den Afrikanske Menneskerettighedskommission på vegne af Dawit Isaak og andre politiske fanger,
 - der henviser til sluterklæringen fra det 60. møde i Den Afrikanske Menneskerettighedskommission af 22. maj 2017,
 - der henviser til EU-Udenrigstjenestens rapport fra 2015 om partnerskabet mellem Eritrea og Den Europæiske Union,
 - der henviser til det nationale vejledende program for Eritrea under den 11. Europæiske Udviklingsfond af 3. februar 2016,
 - der henviser til FN's konvention mod tortur og anden grusom, umenneskelig eller nedværdigende behandling eller straf,
 - der henviser til Eritreas forfatning, der blev vedtaget i 1997, som garanterer borgernes rettigheder, herunder religionsfrihed,
 - der henviser til det afrikanske charter om menneskers og folks rettigheder fra 1981,
 - der henviser til den internationale konvention om borgerlige og politiske rettigheder fra 1966,
 - der henviser til verdenserklæringen om menneskerettigheder fra 1948,
 - der henviser til forretningsordenens artikel 135, stk. 5, og artikel 123, stk. 4,
- A. der henviser til, at Eritrea har nogle af de værste menneskerettighedsforhold i verden med daglige, rutinemæssige krænkelse af menneskerettighederne uden nogen forbedringer i de seneste år; der henviser til, at Eritreas regering har iværksat en omfattende kampagne med sigte på at bevare kontrollen over befolkningen og begrænse de grundlæggende frihedsrettigheder under påskud af at ville forsvare statens integritet;
- B. der henviser til, at FN's Undersøgelseskommission om Menneskerettighedssituationen i Eritrea har konstateret, at overtrædelserne i form af udenretslige henrettelser, tortur (herunder seksuel tortur og seksuelt slaveri), værnepligt som en form for slaveri, tvangsarbejde og "skyd for at dræbe"-politikken ved grænsen kan udgøre forbrydelser mod menneskeheden;
- C. der henviser til, at myndighederne i Eritrea i september 2001 arresterede snesevis af borgere, der havde godkendt et åbent brev med krav om demokratiske reformer; der henviser til, at de tilbageholdt personer ikke blev tiltalt for en strafbar handling og stillet for en domstol, og at de fleste af dem fortsat er fængslet; der henviser til, at flere af disse personer angiveligt er døde i fængsel til trods for omfattende appeller fra menneskerettighedsgrupper og internationale observatører; der henviser til, at den eritreiske udenrigsminister, Osman Saleh, den 20. juni 2016 henviste til de tilbageholdte som politiske fanger og anførte, at "de alle er i live", og at de vil blive retsforfulgt, "når regeringen bestemmer sig for det";

¹ EUT L 282 af 16.10.2012, s. 46.

- D. der henviser til, at Dawit Isaak, som har dobbelt statsborgerskab i hhv. Eritrea og Sverige, blev arresteret den 23. september 2001, efter at den eritreiske regering udstedte et forbud mod privatejede medier; der henviser til, at man sidst hørte fra ham i 2005; der henviser til, at fængslingen af Dawit Isaak er blevet et internationalt symbol på kampen for pressefrihed i Eritrea, senest anerkendt af en uafhængig international jury bestående af mediefolk, som tildelte ham pressefrihedsprisen "UNESCO-Guillermo Cano World Press Freedom Prize" i 2017 som anerkendelse af hans mod, vedholdenhed og engagement for ytringsfriheden;
- E. der henviser til, at Dawit Isaaks familie har været udsat for ubærlige lidelser og usikkerhed siden hans forsvinding, idet den kun havde ringe viden om deres elskedes trivsel, opholdssted eller fremtidsudsigter;
- F. der henviser til, at 11 politikere i forbindelse med overgrebene i september 2001 – alle tidligere medlemmer af centralrådet for Folkefronten for Demokrati og Retfærdighed (PFDJ), herunder den tidligere udenrigsminister Petros Solomon – blev anholdt, efter at de offentliggjorde et åbent brev til regeringen og præsident Isaias Afwerki, hvori de opfordrede til reformer og demokratisk dialog; der henviser til, at ti journalister, herunder Dawit Isaak, blev arresteret i løbet af den følgende uge;
- G. der henviser til, at et stort antal eritreere arresteres af forskellige ubegrundede årsager, såsom at udtrykke uafhængige meninger, og uden nogen udtrykkelig begrundelse og således på ubestemt tid; der henviser til, at tilbageholdte, herunder børn, tilbageholdes under ekstremt barske vilkår, som i nogle tilfælde udgør en form for tortur, samt at de nægtes lægebehandling; der henviser til, at internationale organisationer ikke har fået adgang til fængsler, bortset fra til ét overjordisk fængsel i Asmara;
- H. der henviser til, at kun fire religiøse trosretninger er tilladte: Eritreas ortodokse kirke, den katolske kirke, den lutherske kirke og islam; der henviser til, at alle andre religiøse trosretninger er forbudt, og at medlemmer af disse trossamfund og deres familiemedlemmer arresteres og fængsles; der henviser til, at chikanen og volden mod de mennesker, der praktiserer religiøse trosretninger, er blusset op siden 2016; der henviser til, at Christian Solidarity Worldwide (CSW) anslår, at 160 kristne alene i maj 2017 er blevet fængslet i Eritrea;
- I. der henviser til, at Abune Antonios, overhovedet for Eritreas ortodokse kirke, som er landets største religiøse samfund, har været tilbageholdt siden 2007 for at have nægtet at ekskommunikere 3 000 medlemmer af menigheden, der protesterede mod regeringen; der henviser til, at han siden da er blevet tilbageholdt på et ukendt sted, hvor han er blevet nægtet lægehjælp;
- J. der henviser til, at der ikke findes et uafhængigt retsvæsen og ingen nationalforsamling i Eritrea; der henviser til, at manglen på demokratiske institutioner i landet har ført til et tomrum hvad god regeringsførelse og retsstatsprincippet angår, som har skabt et miljø med straffrihed for forbrydelser mod menneskeheden;
- K. der henviser til, at der kun findes et lovligt politisk parti, nemlig Folkefronten for Demokrati og Retfærdighed (People's Front for Democracy and Justice, PFDJ); der henviser til, at andre politiske partier er forbudt; der henviser til, at PFDJ og militæret ifølge Freedom House i praksis er de eneste institutioner af politisk betydning i Eritrea, og at begge enheder er strengt underlagt præsidenten;

- L. der henviser til, at der ikke er pressefrihed, eftersom uafhængige medier er forbudt i Eritrea, og at Journalister uden Grænsers pressefrihedsindeks i otte år i træk har placeret Eritrea nederst på listen over de 170-180 lande, der er blevet evalueret;
- M. der henviser til, at det planlagte præsident- og parlamentsvalg i 1997 aldrig fandt sted, og at forfatningen, der blev ratificeret samme år, aldrig er blevet gennemført; der henviser til, at landet ikke har afholdt nationale valg i de sidste 24 år og praktisk talt ikke har et uafhængigt retsvæsen, ingen fungerende nationalforsamling og intet civilsamfund;
- N. der henviser til, at Eritrea rangerer som nr. 179 ud af 188 lande på indekset for menneskelig udvikling i 2016 ifølge UNDP's rapport om den menneskelige udvikling fra 2016;
- O. der henviser til, at eritreere, der flygtede fra deres land i 2016, tegnede sig for den fjerdestørste gruppe mennesker, som risikerer en farefuld færd til Europa (efter syrere, irakere og afghanere) og løber spidsrod blandt ubarmhjertige menneskesmulere for at tage den farlige færd over Middelhavet; der henviser til, at situationen i Eritrea derfor påvirker Europa direkte, idet eritreere ville kunne vende tilbage til deres hjemland, hvis menneskerettighederne blev respekteret og overholdt i landet, og folk kunne leve der uden frygt;
- P. der henviser til, at over 400 000 eritreere eller 9 % af den samlede befolkning er flygtet ifølge FN's højkommisær for flygtninge (UNHCR); der henviser til, at UNHCR anslår, at omkring 5 000 eritreere forlader landet hver måned, hvilket i høj grad skyldes de vedvarende alvorlige krænkelser af menneskerettighederne; der henviser til, at de eritreiske ansøgere i 69 % af asylsagerne i 2015 blev tildelt flygtningestatus i EU, mens yderligere 27 % af ansøgerne fik subsidier beskyttelse, hvilket illustrerer, hvor alvorlig forfølgelsen er i Eritrea;
- Q. der henviser til, at Eritrea støtter Khartoumprocessen (et initiativ fra EU og Den Afrikanske Union, der blev iværksat den 28. november 2014 med henblik på at løse problemet med migration og menneskehandel), som omfatter gennemførelsen af konkrete projekter, herunder kapacitetsopbygning i retssystemet og bevidstgørelse;
- R. der henviser til, at mange unge mennesker er flygtet fra landet for at undslippe den undertrykkende regering og den obligatoriske værnepligt, som ofte gælder fra en meget ung alder og indebærer, at de fleste eritreere aftjener deres værnepligt på ubestemt tid; der henviser til, at størstedelen af de mennesker, som aftjener deres værnepligt, forbliver i en slavelignende situation, hvor alt deres arbejde, jobansøgninger og muligheden for at have et familieliv kontrolleres; der henviser til, at ca. 400 000 mennesker på nuværende tidspunkt befinder sig i ubegrænset tvungen militærtjeneste, og at mange af dem udsættes for tvangsarbejde med ringe eller ingen løn; der henviser til, at kvindelige værnepligtige tvinges til at leve under husslaveri og udsættes for seksuelt misbrug;
- S. der henviser til, at diskrimination og vold mod kvinder forekommer på alle områder inden for det eritreiske samfund; der henviser til, at kvinder ikke blot er i ekstrem stor fare for at blive udsat for seksuel vold i militæret og i militære træningslejre, men også i samfundet som helhed; der henviser til, at det anslås, at 89 % af pigerne i Eritrea har været udsat for kvindelig kønslemlæstelse; der henviser til, at regeringen i marts 2007 imidlertid udstedte en bekendtgørelse, hvori den erklærede kvindelig kønslemlæstelse for en forbrydelse og forbød denne praksis og sponsorerede uddannelsesprogrammer

med henblik på at modvirke praksissen i løbet af det pågældende år;

- T. der henviser til, at regimet udvider sit totalitære greb til det eritreiske diasporasamfund i form af en afgift på 2 % på udenlandske indkomster og ved at udspionere dem og gå målrettet efter familiemedlemmer, der er forblevet i Eritrea;
 - U. der henviser til, at det eritreiske regime siden 2011 har benægtet, at landet er truet af hungersnød; der henviser til, at en særlig alvorlig tørke i år påvirker hele Østafrika, og at bekymringen over situationen i Eritrea er stigende; der henviser til, at 1,5 mio. eritreere ifølge UNICEF var ramt af fødevareusikkerhed i januar 2017, herunder 15 000 børn, som lider af underernæring;
 - V. der henviser til, at EU er en vigtig donor for Eritrea med hensyn til udviklingsbistand; der henviser til, at der til trods for Parlamentets alvorlige bekymringer og modstand blev undertegnet et nyt nationalt vejledende program mellem EU og Eritrea under den 11. EUF om tildeling af 200 millioner EUR; betoner, at tiltag bør fokusere på vedvarende energikilder, god forvaltningspraksis og forvaltning af offentlige finanser i energisektoren i særdeleshed;
1. fordømmer på det kraftigste Eritreas systematiske, vidt udbredte og grove krænkelse af menneskerettighederne; opfordrer Eritreas regering til at sætte en stopper for tilbageholdelse af oppositionen, journalister, religiøse ledere og uskyldige civile; kræver, at alle samvittighedsfanger i Eritrea omgående løslades betingelsesløst, navnlig Dawit Isaak og de andre journalister, der har været tilbageholdt siden september 2001, og Abune Antonios; kræver, at Eritreas regering forelægger detaljerede oplysninger om, hvad der er sket med alle dem, der er blevet frataget deres fysiske frihed, og hvor de befinder sig;
 2. erindrer om afgørelsen fra Den Afrikanske Menneskerettighedskommission i maj 2017 og kræver, at Eritrea omgående bekræfter, at Dawit Isaak er i god behold, løslader ham, lader ham møde familie og juridiske repræsentanter og yder ham den nødvendige erstatning for hans årelange fængselsophold; opfordrer endvidere Eritrea til at ophæve forbuddet mod uafhængige medier, som Den Afrikanske Menneskerettighedskommission også har truffet afgørelse om;
 3. bemærker, at Eritrea ved ikke at efterkomme Den Afrikanske Menneskerettighedskommissions afgørelser fortsat åbenlyst tilsidesætter internationale normer og grundlæggende rettigheder, herunder retten til retfærdig rettergang, forbuddet mod tortur, ytringsfrihed og retten til familieliv, og at alle lande skal respektere det afrikanske charter om menneskers og folks rettigheder;
 4. opfordrer Eritreas regering til at løslade Abune Antonios, tillade ham at vende tilbage til sin stilling som patriark og ophøre med at blande sig i fredelig religionsudøvelse i landet; minder om, at religionsfrihed er en grundlæggende ret, og fordømmer stærkt alle former for vold eller diskrimination på grundlag af religion;
 5. opfordrer til fair retssager for de anklagede og afskaffelse af tortur og anden nedværdigende behandling såsom begrænsninger af mad, vand og lægebehandling; minder Eritreas regering om dens forpligtelse til med passende omhu at undersøge udenret lige drab;
 6. minder Eritreas regering om, at mange af dens aktiviteter udgør forbrydelser imod

menneskeheden, og at mange bestemmelser i Romstatutten, selvom Eritrea ikke er part i Romstatutten for Den Internationale Straffedomstol, afspejler international sædvaneret, som er bindende for Eritrea; understreger, at det støtter henstillingen fra FN's undersøgelseskommission, og at det går ind for en grundig undersøgelse af påstandene om alvorlige krænkelse af menneskerettighederne og forbrydelser imod menneskeheden begået af Eritreas myndigheder for at skabe sikkerhed for, at alle de skyldige drages til ansvar;

7. udtrykker sin fulde støtte til FN's særlige rapportørs indsats til fordel for menneskerettighedssituationen i Eritrea; opfordrer EU til i samarbejde med FN og Den Afrikanske Union nøje at overvåge den generelle situation i Eritrea og til at indberette alle tilfælde af krænkelse af menneskerettighederne og de grundlæggende frihedsrettigheder;
8. kræver, at Eritrea fuldt ud respekterer, ratificerer og straks gennemfører FN's konvention mod tortur og anden grusom, umenneskelig eller nedværdigende behandling eller straf og til fuldt ud at opfylde sine forpligtelser i henhold til den internationale konvention om borgerlige og politiske rettigheder og det afrikanske charter om menneskers og folks rettigheder, der begge forbyder tortur, og bemærker med bekymring, at både offentlige og private aktører, herunder virksomheder, i alvorlig grad begrænses af regeringens kontrol, anerkender, at manglen på enhver form for forvaltning af de offentlige finanser, herunder manglen på et nationalt budget, gør budgetkontrol umulig;
9. opfordrer Eritreas regering til at tillade oprettelse af andre politiske partier som et primært redskab for fremme af demokratiet i landet og opfordrer til, at menneskerettighedsorganisationer får lov til frit at udøve aktiviteter i landet;
10. minder om, at EU's partnerskab med Eritrea er underlagt Cotonouaftalen, og at alle parter er forpligtet til at respektere og gennemføre bestemmelserne i denne aftale, navnlig respekten for menneskerettighederne, demokratiet og retsstatsprincipperne; opfordrer derfor EU til at sikre, at dets bistand er omfattet af betingelser, herunder at Eritreas regering bør overholde sine internationale forpligtelser, og at de politiske fanger bør løslades, inden der ydes mere EU-bistand til Eritrea; opfordrer endvidere EU til at gøre brug af alle forhåndenværende instrumenter og værktøjer for at sikre, at Eritreas regering overholder sine forpligtelser til at beskytte og garantere de grundlæggende friheder, herunder ved at overveje at indlede høringer i henhold til artikel 96 i Cotonouaftalen; anmoder om en detaljeret og omfattende vurdering af de midler, der er blevet tildelt Eritrea, og som er finansieret af EU og dets medlemsstater;
11. fordømmer genoptagelsen af omfattende EU-bistandsydelse til Eritrea og navnlig undertegnelsen af den nationale vejledende plan for Eritrea på 200 millioner EUR; opfordrer Kommissionen til at revidere sine kontrolordninger med Parlamentet, til nøje at overveje de bekymringspunkter og forslag, som Parlamentet har givet udtryk for, og til at sikre, at de meddeles komitéen for Den Europæiske Udviklingsfond; mener, at EUF-Udvalget burde have taget hensyn til Parlamentets tidligere henstillinger om ikke at vedtage det nationale vejledende program og om at indlede yderligere drøftelser;
12. opfordrer Kommissionen til at sikre, at de bevilgede midler ikke kommer den eritreiske regering til gavn, men udelukkende tildeles på gennemsigtig vis med henblik på at opfylde den eritreiske befolknings behov for udvikling, demokrati, menneskerettigheder, god regeringsførelse og sikkerhed, og ytrings-, presse-, og

forsamlingsfrihed; og opfordrer indtrængende EU til at sikre konditionalitet i den nyligt aftalte bistand, og sikre at det nationale vejledende program hjælper Eritrea med at foretage et betydeligt skift i sin energipolitik for at give alle adgang til energi, især i landdistrikter, som i øjeblikket stadig er uden elektricitet, og mener desuden, at den forvaltningsmæssige side af det nationale vejledende program kraftigt bør fokusere på at gennemføre henstillingerne fra den FN-ledede universelle regelmæssige gennemgang af menneskerettighederne;

13. kræver, at Kommissionen opnår klare garantier fra den eritreiske regering for, at den vil gennemføre demokratiske reformer og sikre respekt for menneskerettighederne, herunder ved at gennemføre henstillingerne fra den 18. samling i arbejdsgruppen om den universelle regelmæssige gennemgang, som den accepterede den 7. februar 2014;
14. opfordrer Rådet til at nyvurdere forholdet mellem EU og Eritrea samt dets udviklingsbistand til landet som reaktion på landets ringe resultater på menneskerettighedsområdet og til at offentliggøre de konkrete resultater, der er kommet ud af bistandsprogrammerne gennem de seneste år; opfordrer EU og medlemsstaterne til at gøre brug af alle foranstaltninger, der er til rådighed, især gennem Cotonouaftalen, for at sikre, at de eritreiske myndigheder opfylder deres internationale forpligtelser;
15. understreget kraftigt, at Eritrea må give internationale og regionale menneskerettighedsorganer, herunder særlige rapportører, uhindret adgang til landet for at overvåge eventuelle fremskridt; opfordrer næstformanden for Kommissionen/Unionens højtstående repræsentant for udenrigsanliggender og sikkerhedspolitik til aktivt at støtte fornyelsen af FN's særlige rapportørs mandat om menneskerettighedssituationen i Eritrea; opfordrer Eritreas regering til at gennemføre påtrængende reformer såsom at løse op for etpartistaten, genindføre nationalforsamlingen og afholde valg;
16. opfordrer indtrængende EU-medlemsstaterne til at træffe passende foranstaltninger imod anvendelsen af "diasporaskatten" på eritreiske statsborgere, der bor i deres område, i overensstemmelse med FN's Sikkerhedsråds resolution 2023 (2011); minder Eritreas regering om, at retten til at forlade sit land er forankret i den internationale menneskerettighedslovgivning; opfordrer regeringen til at tillade fri bevægelighed og til at holde op med at opkræve "diasporaskat" fra eritreere, der bor i udlandet; opfordrer indtrængende regeringen til at sætte en stopper for "skyldig på grund af tilknytning"-politikker, som er målrettet familiemedlemmer til personer, der unddrager sig værnepligt, forsøger at flygte ud af Eritrea eller ikke betaler den indkomstskat på 2 %, som den eritreiske regering pålægger eritreiske statsborgere i udlandet;
17. opfordrer Eritreas regering til at overholde vedtægten om militærtjeneste, afholde sig fra at bruge sine borgere til tvangsarbejde, at holde op med at tillade udenlandske virksomheder at bruge sådanne rekrutter mod et gebyr, at åbne op for muligheden for militærnægtelse af samvittighedsgrunde og at sikre beskyttelsen af rekrutter;
18. minder Eritrea om dets forpligtelser i henhold til ILO-konventionerne, navnlig med hensyn til civilsamfundsorganisationers og fagforeningers ret til at organisere sig, afholde fredelige demonstrationer, deltage i offentlige anliggender og kæmpe for forbedring af arbejdstageres rettigheder; opfordrer Eritreas regering til at ophæve den politik, der forbyder NGO'er, der har mindre end 2 millioner USD på deres bankkonto; er bekymret over den stærke forbindelse mellem erhvervslivet, politik og korrupsion i Eritrea; fordømmer udenlandske virksomheder, der er medskyldige i at bruge

tvangsarbejde, og anmoder alle, der er aktive i Eritrea, om bedre systemer for ansvarlighed, rettidig omhu og rapportering;

19. noterer sig EU's forsøg på at samarbejde med Eritrea på migrationsområdet; fremhæver EU's medlemsstaters meget omfattende tildeling af asyl og subsidiær beskyttelse til eritreere og opfordrer derfor indtrængende medlemsstaterne til ikke at tilbagesende eritreere, der søger asyl i Europa, i overensstemmelse med Genèvekonventionen; kræver, at EU-medlemsstaterne holder fast ved "non-refoulement"-princippet, og minder dem om, at asylansøgere, der vender tilbage, med stor sandsynlighed vil blive vilkårligt tilbageholdt og udsat for tortur som følge af deres forsøg på at flygte;
20. opfordrer Eritrea til at engagere sig med det internationale samfund på området for menneskerettigheder; kræver, at FN's Menneskerettighedsråd samarbejder med Eritrea om kapacitetsudvikling i retsvæsenet ved at tilrettelægge seminarer og uddannelse for dommere og jurister som en konstruktiv vej fremad; anerkender, at en delegation fra FN's højkommissærs menneskerettighedskontor vil besøge Eritrea i juli 2017, og opfordrer denne delegation til at rapportere om, hvad de ser, og til at forsøge at få adgang til alle dele af landet, navnlig fængsler, hvor der er mulighed for at besøge faciliteterne og rapportere om dem;
21. understreger atter sin dybe bekymring over de nuværende katastrofale klimaforhold i Afrikas Horn, herunder Eritrea, og den alvorlige risiko for fødevarekrise og humanitær krise, som de medfører; opfordrer EU til sammen med dets internationale partnere at opgradere sin støtte til de ramte befolkninger og til at sikre, at der ydes den nødvendige finansiering og bistand;
22. fordømmer Eritreas regerings politik med vilkårligt at tilbagekalde statsborgerskab og kræver, at alle eritreiske statsborgere behandles retfærdigt og som lige for loven; understreger, at tiltag til bekæmpelse af problemer inden for retligt underskud i Eritrea, demokratisk regeringsførelse og genindførelse af retsstatsforhold skal prioriteres ved at sætte en stopper for det autoritære styre, der er baseret på frygt for vilkårlige fængslinger og isolationsfængslinger, tortur og andre krænkelser af menneskerettighederne, hvoraf visse udgør forbrydelser mod menneskeheden;
23. pålægger sin formand at sende denne beslutning til Rådet, Kommissionen, Den Blandede Parlamentariske Forsamling AVS-EU, Rådet for Den Afrikanske Union, Det Østafrikanske Fællesskab, generalsekretæren for FN, næstformanden for Kommissionen/Unionens højtstående repræsentant for udenrigsanliggender og sikkerhedspolitik og de eritreiske myndigheder.